

DRUŠTVENE VESTI

Poživimo naše delo!

Franjo Tanjšek, št. Andraž pri Velenju.

Če motrimo delovanje naših prosvetnih društev in drugih organizacij, vidimo poleg prav živahno delujočih tudi dokaj tistih, ki ne razvijajo nobenega delovanja, v kojih je prenehalo vsako življenje ter obstoje samo še na papirju. Je to žalostno dejstvo, ki ga je treba na vsak način odpraviti. Treba je poiskati vzroke, koji so krivi, da se tako društvo ne more razviti do uspešnega delovanja.

Premnogokrat leži krivda na voditeljih samih, ki ne znajo na leto napraviti drugega, kakor par iger, gledalce samo dolgočasijo, namesto da bi jim nudili kaj takega, od česar bi imeli resničen užitek. Dostikrat je temu krivo tudi to, da se nekateri člani odbora čutijo vzvišene nad navadnimi člani. Kaj rado se namreč zgodi, da če je kdo izvoljen v odbor, se že prišteva med več vradne od ostalih ter je z drugimi člani včasih neprijazen. Zato ni čudno, če člani, namesto da bi se ga še bolj oklenili, izgubijo vsako zanimanje za društvo. Če hočemo, da bodo člani res z veseljem se oklenili društva ter radi prihajali na društvene sestanke, moramo biti z njimi prijazni ter privoščiti vsakemu prijazno besedo.

Drugič je pa temu vzrok tudi na strani članstva. Naj si odbor še tako prizadeva vzbuditi pri njih zanimanje za društveno delo, je čestokrat ves njegov napor zaman. Za vsako delo bo žel namesto priznanja le omalovaževanje

in prezir. Da tak odbor potem izgubi vse veselje do dela, je samo ob sebi umevno. In končni uspeh tega je, da društveno življenje propada in hira, dokler popolnoma ne zamre.

Da bo društveno delo res uspevalo, morajo člani podpirati odbornike pri njihovem stremjenju. Če se pa kedaj pojavi kakšen nesporazum, vstran ž njim. Za prepire med seboj so časi danes prerisni; danes je treba delati, delati vzajemno, če hočemo, da bomo končno dospeli do cilja.

Kjer ljudje nimajo zanimanja za društvo, tani ga je treba vzbuditi; če ne gre drugače, pa z osebno agitacijo. Morda bo šlo spočetka slabo; ko bodo pa videli naše uspehe, bodo dobili veselje ter bodo radi prihajali k sestankom in drugim prireditvam.

Sploh pa je za vsak napredek treba krepke volje; kajti volja je tista moč, s kojo dosežemo vse in le če homo s krepko voljo prijel za delo, homo dospeli do končne zmage.

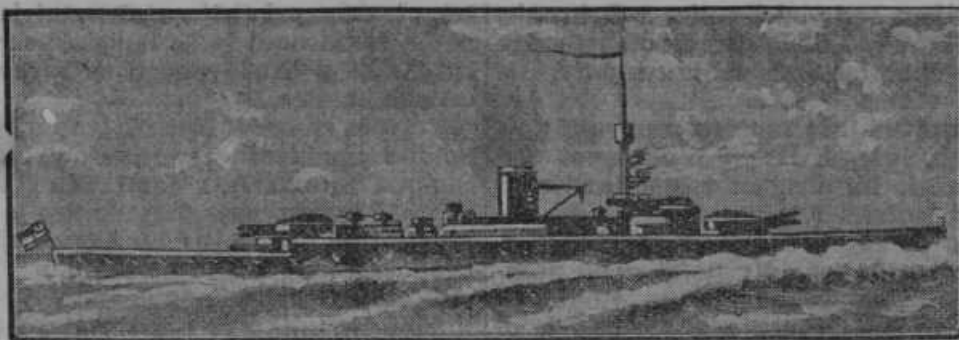
Zato pa krepko naprej! Ne ustrašimo se tistih, ki nam nasprotujejo, ki nam pri vsakem koraku mečejo polena pod noge, temveč kljub

vsem oviram krepko in složno naprej po začrtani poti do zmage, do cilja!

Prosvetna knjižica. Prosvetna zveza v Mariboru izdaja malo prosvetno knjižico. Njen namen je, da na poljuden način obravnava vsa sodobna vprašanja in nudi našim katoliškim prosvetnim društvom in prosvetnim delavcem na vseh poljih pravilno načelno usmeritev in temeljit pouk. Doslej je izšla že prva serija, t. j. 12 knjižic. Pošiljali smo knjižico za malenkostno ceno, izvod po Din 1.— in poštšina, tako da je stalo 12 knjižic le Din 18.— Vsega skupaj smo v dveh letih razposlali 25.000 knjižic. V zadnjih dneh smo razposlali našim naročnikom in društvom novi zvezek prosvetne knjižice: »Cerkev mati narodov.« Napisal je ta zvezek predsednik Prosvetne zveze prof. dr. Josip Hohnjec. Pisatelj nam v tej knjižici izčrpno in poljudno opisuje in prikazuje veliko delo katoliške Cerkve za blaginjo vseh narodov. Vabimo naše prosvetne delavce in naša društva, da se naročijo na Prosvetno knjižico in tako podpirajo veliko delo za krščansko izomiko med Slovenci. — Prosvetna zveza v Mariboru.

Kamnica. Tukajšnje prosvetno društvo je vprizorilo v nedeljo dne 22. januarja v novo poslikani dvorani Gogoljevo komedijo v treh dejanjih »Ženitev«. Igra je občinstvu nad vse ugajala, ker igralci so podali svoje vloge prav z doživetjem. Da še pridejo vsi ostali na svoj račun, kateri so bili zadnjič zadržani, se igra na splošno željo ponovi na praznik, to je na Svečnico dne 2. februarja v društveni dvorani. Vstopnina običajna.

Hoče. V nedeljo se je v Prosvetni dvorani vršil redni občni zbor Prosvetnega društva. Kako veliko zanimanje in zaupanje naše društvo uživa med ljudmi, je pokazala udeležba na tem občnem zboru. Lani se je udeležilo občnega zborà 18 članov, letos pa 83. Vidi se, da je pri zaprekah in težavah, ki jih je moralo društvo premostiti, rasla samozavest in ponos članov. To društvo je res naše. Iz našega ljudstva za naše ljudi. Zato bi pa tudi mi u-

Prva vožnja najnovejše nemške oklepne ladje »Deutschland«.

V Berlinu so izdelali letalo, s katerim se je mogoče dvigniti navpično v zrak in istotak je mogoč tudi pristanek.

Levo:

Dvojčka brata Piccard. Levo je znani stratosferni letalec Avguštin, desno njegov v Ameriki živeči brat Jean, ki je tudi vseučilišni profesor.

Desno:

Rusko mladino poučujejo v rabi orožja.

pravičeno pričakovali kake podpore, ker res nekaj nudimo ljudem. Recimo: občinski možje bi se pri seji tudi nas naj spomnili. Nena-povedana igra »Pri kapelici« se je malo zakasnila. Bo pa potem lepše izpadla. — Kdor želi brati lepe knjige, naj se priglasijo in vpiše pri Prosvetnem društvu. Letos smo naročili veliko lepih knjig.

Slivnica pri Mariboru — Podova. Slivniški študentje so nas za Božič presenetili. Pripravili so Gogoljevo komedijo »Ženitev« in jo podali na Stefanovo v slivniškem Prosvetnem domu, na Novo leto pa v Podovi na šolskem odru prav izvrstno. Povsod so ljudje pokazali globoko simpatijo do njih s tem, da so napolnili dvorano do zadnjega kotička. Igralci so se pa tudi zavedli svoje naloge in nudili so jim pravega odrskega užitka. Pokazali so tako spretnost in izvežbanost, da bi bilo drugim igralcem pri njih se učiti igranja.

Sv. Marjeta na Dravskem polju. Na Svečnico dne 2. februarja vprizorijo slivniški študentje prekrasno tridejansko komedijo »Ženitev« in sicer v dvorani pri g. Finžgarju. Prijatelji zabave in smeha, pridite, ker Vam ne bo žal!

Sv. Trojica v Slov. goricah. Katoliško izobraževalno društvo pri Sv. Trojici v Slov. gor. ponovi na občno željo gledališko predstavo: »Vladimir Viličinski« v 5 dejanjih v samostanski dvorani na Svečnico dne 2. februarja, popoldne po večernicah ob treh. Vljudno vabi odbor.

Sv. Anton v Slov. goricah. Prireditev društva starih vojakov in invalidov pri Sv. Antonu v Slov. goricah v nedeljo dne 22. januarja je sijajno uspela. Predstavljal se je z Društvenem domu žaloigra: »Za hrepenenjem po materi.« Povedla nas je predstava v svetovno vojno, kjer so nam naši igralci, katerim gre vsa čast in ki so dovršeno igrali svoje vloge, predstavili vojaka, ki se vsled svoje mladoletnosti in hrepenenja po domu in svoji materi nikakor ni zamogel privaditi grozotam vojne. Prav imenitno je igral svojo vlogo tudi vojaški duhovnik, ki je spremljal nedolžnega vojaka na morišče. In koliko muke in težav je pretrpela uboga mati doma. Vsa zahvala pa gre tudi udeležencem predstave, domačinom, sosednjim faranom, sploh vsem gostom iz različnih krajev, celo iz Gornje Radgone, kateri

so do zadnjega kotička napolnili Društveni dom. Sliši se, da namerava društvo v kratkem času igro ponoviti, in na to se že sedaj opozarjate tokrat izostali, da si to predstavo sigurno ogledate.

Sv. Anton v Slov. goricah. Žaloigra »Za hrepenenjem po materi« ponovi Društvo starih vojakov v nedeljo dne 5. februarja.

Sv. Tomaž pri Ormožu. V nedeljo dne 5. februarja, popoldne po večernicah, vprizori cerkveni pevski zbor veseloigro »Rodoljub iz Amerike«, spevoigro »Srce in denar« ter kuplet »Časnikarja«. V slučaju skrajno slabega vremena se prireditev preloži na nedeljo dne 12. februarja. Prijatelji petja in poštene zabave od daleč in blizu prav iskreno vabljeni!

pristopilo še dokaj novih. Iz poročil društvenih odbornikov je razvidno, da je društvo v preteklem letu navzlic sedanjim težkim časom prav živahno delovalo. Imelo je osem prireditev, ki so imele vse prav dober gmožen in moralen uspeh. Nadalje so se prostori društvene knjižnice temeljito preuredili in popravili. Zlasti pa je odbor skrbel, da se je knjižnica izpopolnila ter je nabavil 21 knjig najnovejših in priporočljivih izdaj. Člani so knjižnico prav pridno obiskovali in se je lansko leto prečitalo 720 knjig. Na občnem zboru se je ponovno izvolil naslednji odbor: predsednik Fr. Tanjšek, podpredsednik Anton Praprotnik, tajnik Fran Verdev, blagajnik Avgust Zajc, knjižničarja Ivan Podpečan ter Ivan Čremožnik, za-

Zadnja pot bivšega predsednika Združenih držav Sev. Amerike Coolidgeja.

Št. Andraž pri Velenju. Da kljub vsem gospodarskim neprilikam še vedno narašča zanimanje za društveno delo, je znova pokazal občni zbor Katoliškega prosvetnega društva, ki se je vršil v nedeljo dne 22. januarja, ob obilni udeležbi članov in drugih naših prijateljev. Znova se je pokazalo, da se naša mladina še vedno trdno oklepa svoje organizacije, saj je poleg lanskih članov, ki so ostali vsi zvesti,

pisnikarja Andrej Vaši ter Ferdo Majhenič. Nanovo sestavljen odbor nam jamči, da živahno pričeto delo v društvu ne bo prenehalo. Kakor v preteklem letu, tako bo tudi letos odbor skrbel predvsem za nabavo novih knjig; zato vabi člane, da še marljivo obiskujejo knjižnico kot v lanskem letu.

*

Pametna misel.

Pavliha se je bil postal in premišljevali je začel, kam bi na — stare dni. Staršev ni več imel, ne drugih sorodnikov, h katerim bi jo mogel kreniti. Zato je pač moral kje nekoga poiskati, ki bi ga vzel pod streho. Izmisli si je imeniten načrt. Lepega dne se je prikazal v svojem rojstnem kraju. Najprej je stopil na županstvo ter je vprašal za g. župana. Ko so mu dovolili, stopiti v njegov urad, je prosil župana, če bi mogel hraniti na občini težek zabo, ki ga je bil pustil na stopnicah v varstvu občinskega sluga.

»Kaj pa je z zaboju?«

Pavel Keller:

4. nadaljevanje.

„Skrivnostni studenec“

Roman.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Vse to pa zaradi take deklina, kakršna je bila Katrica,« je zavpil fant, »in radi tega vraga, radi Medvena!«

»Karel, o mrtvih ne smemo govoriti nič slabega, Katričina mati pa ima že itak težko življenje, revica je, oba otroka je izgubila. Katrica mrtva, sin na tujem.«

»Ali se nič ne vé zanj?« je vprašala Colnarica.

»V Braziliji je, skriva se v pragozdu. Nihče bi ga ne našel, kajti nadel si je drugo ime. In kje naj takale uboga žena tudi išče sredstev, da bi poiskala siná? Pred tremi dnevi je prejela pismo iz Rio de Janeiro. Bilo pa je takoj zapisano v njem, naj ga ne iščejo v Rio; pismo da je le ob priložnosti poslal tja. V pismu je bilo

nekaj denarja, pisal pa ni drugega nič, kakor da še ni mogel več prihraniti, da misli na mater z ljubeznijo, na Katrico pa z gnusom.«

»Ta je vedel, kaj je čast, ta ni prenesel sramote«, je zašepetal Karel. »Jaz bi tudi rad od tu; jaz bi se tudi rad skrivil v pragozdu.«

»Karel,« ga je zavrnila mati, »naju ne teži nobena sramota. Mene nihče drugi ne spravi s tega grunta kakor smrt.«

V ušesu starega učitelja se je nenadoma oglasilo kakor šepetanje nevidnega duha: »Ali pa te preženo od tukaj težki časi.«

Učitelj se je napotil domov. Šel je počasi, korakal je zelo zamišljen po cesti. Nenadoma pa se je zdrznil; za svojim hrbtom je čul korak.

»O, gospod učitelj! Bili ste pri Colnarjevih; videl sem vas iti v hišo.«

»Vi — Medven? Greste pač v gostilno?«

»K »Upanju« v Spodnjo vas. No, če dela človek ves dan, mu zvečer diši kozarec piva. To si je že zaslužil.«